

at foreslaa det, der staar i Lovforslagets § 2, 2det Stykke om Svendeprover, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er, fordi man er bleven stude frem i den Retning af Fællesrepræsentationen for Industri- og Haandværk. I det Forslag, der blev forelagt forrige Gang og blev vedtaget af Landsstinget findes Bestemmelsen ikke. Saa kom Fællesrepræsentationen, som man i det Hele — Ministertiet i alt Fald — maa støtte sig til og erkjende for at være en sagkyndig Autoritet, der har en Position — ikke blot i Kjøbenhavn, men hele Landet over — og sagde: „maa vi ikke faae denne Bestemmelse op?“ og det forekom mig, det var rigtigt at sige dem det. Men foreslaar man denne Bestemmelse for Haandværkere, skulde man ogsaa indrette sig saaledes, at man kunde foreslaa det for andre Næringer ogsaa. Hvorledes Afgjørelsen vil falde her, kan jeg ikke være vidende om i dette Dieblit, men Sandsynligheden er jo, at Mindretallets Forslag bliver stemt ud, da der er Flertal imod det. Jeg skal imidlertid meget henstille til det ærede Udvalg, om vi ikke kunde overveje denne Sag igjen, inden Sagen kommer til Forhandling næste Gang. Jeg anser det nemlig i Virkeligheden for et ret vigtigt og frembringende Punkt i Loven, og kunde man faae det Punkt ind, tror jeg rigtignok, at Loven vilde faae adskillig mere Betydning i det praktiske Liv end ellers. Man kan sige, at man herved sætter en Præmie paa Svendeprover, og det er ganske rigtigt, men det forekommer mig ogsaa, at man ret vel kan gjøre det. Det kan nemlig være meget rigtigt, som det blev sagt her, at man ikke behøver at aflægge en Prøve for at blive dygtige Mennesker, hverken i Haandværksfaget eller i noget som helst andet Fag. Der kan være overordentlig dygtige, udmærkede Mennesker, der aldrig aflægge nogen Prøve, men det turde dog maasse være Undtagelser, og den almindelige Regel turde vel være, at de allerfleste Mennesker, hvad enten det nu er i et Haandværksfag eller i et andet Fag, have Godt af en vis regelret og skolemæssig, eller i hvert Fald fagmæssig Uddannelse, og det bringer dem bedst til Maalet. Derfor synes jeg, at der godt kan være Tale om, at man satte en vis Præmie paa en saadan Prøve. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds sagde, ja saa er Konsekvensen deraf, at man kommer til Meisterprøver ogsaa. Det ærede Medlem kan maasse sige, at det til en vis Grad kan være Konsekvensen for Haandværkernes Vedkommende, fordi Forholdet i de enkelte Haandværksfag jo ikke ere større, end at man nogenlunde kan overse den enkelte, saaledes at der kunde være Tale om at kræve

af Vedkommende, at han havde personlig Dygtighed i alle Fagets Grene, men det ærede Medlem varede jo selv paa det Spørgsmaal, om det kunde gaa an i andre Retninger ligeoverfor andre Næringer, og der tror jeg, det maa erkjendes, at det ikke gaar an, og at det vilde være et virkeligt Tilbagefridt, som jeg ikke vilde være med til. — Jeg skal dernæst omtale det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 21, som jeg maa sige, er et meget indbringende Endringsforslag. Det søger at bringe en Slags Holdgift ind i Loven, men jeg maa strax sige, i Mod sætning til et æret Medlem, som havde Ordet, at naar jeg ikke bestemt skal høre mig herimod, men kun henstille, hvad man vil vedtage, saa er det netop, fordi det er gjort — det maa jeg erkjende — paa en ganske simpel og naturlig Maade og med et ganske simpelt Apparat, thi efter hele denne Lovs Karakter, og efter det, der kan ventes at ville komme for af Tvivls spørgsmål, som jeg ikke antager vil blive mange, gif det ikke an at gaa til et vidtløftigt Apparat. Mod Affattelsen af Endringsforslaget har jeg Intet at erindre. Hvis det kan finde Samstemning i Rigsdagen, skal det ikke strande paa min Modstand. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at da denne Lov var til en meget omhyggelig og indgaaende Behandling i det andet Thing, var Spørgsmaalet oppe der, og man antog den Gang, for at benytte et almindelig brugt Udtryk, at denne Lov ikke kunde bære dette Spørgsmaal. Imidlertid forekommer det mig, at det er et Spørgsmaal, der fortjener nærmere Overveielse, om man ikke kunde komme ind paa en Ordning, der var nogenlunde simpel, som det, der her er foreslaaet, er. Jeg skal derfor ikke gjøre nogen bestemt Modstand mod dette Forslag. Med Hensyn til de øvrige Endringsforslag kan jeg fatte mig kort; jeg skal nu nævne de Forslag, ved hvilke jeg har Bemærkninger at gjøre. Dette gjælder Endringsforslaget under Nr. 6 om, at der skal ind sættes en Bestemmelse om, paa hvad Maade Lærlingen skal sættes under mulige Arbejdsstandninger. Hvad man mener dermed, veed jeg ikke ret. Der kan ikke være Tvivl om, at naar en Meister har antaget en Lærling, maa han jøge Lærlingen holdt i Arbejde, ogsaa hvis det øvrige Arbejde standser. Jeg maa antage, at det ligger i Kontrakten. Men paa hvilken Maade Sysselsættelsen skal ske, er rigtignok overordentlig vanskeligt forud at bestemme ved Kontrakt. Dernæst er der Endringsforslaget under Nr. 8, og der vil jeg uægtelig foretrække Lovforslagets Bestemmelse, fremfor det, som det ærede Udvalg er enigt